

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **T. B. T. N.**, zast. opatrovníkem Sdružení občanů zabývajících se emigranty, se sídlem Mostecká 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2009, č. j. 47 Az 35/2009 - 25,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 8. 2009, č. j. 47 Az 35/2009 - 25, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2009, č. j. OAM-130/LE-05-18-2009, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a požádala o ustanovení zástupce.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 7. 1. 2010, č. j. 47 Az 35/2009 - 40, uložil stěžovateli, aby ve lhůtě deseti dnů zaslala soudu řádně vyplněné a doložené potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Předmětné usnesení krajský soud doručoval nejprve do Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, poté na adresu U P. 2, P. 7 (u N. T. N.). Z přípisu Policie České republiky č. j. CPR-133-2823/čj-2010-9CEVV, ze dne 2. 4. 2010, krajský soud zjistil, že poslední známou adresou pobytu stěžovatelky je K U. 35/28, P. 10 (u P. K. T.); ani na tuto adresu se soudu nepodařilo uvedené usnesení doručit.

Krajský soud následně usnesením ze dne 26. 10. 2010, č. j. 47 Az 35/2009 - 58, návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl a dne 13. 12. 2010 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve z evidence žalovaného zjistil, že stěžovatelka dne 22. 10. 2009 opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí. V kasační stížnosti označila za svou adresu pro doručování U P. 2, P. 7, u N. T. N. D. Nejvyšší správní soud proto požádal Policii České republiky o prověření, zda se stěžovatelka zdržuje na adrese, kterou označila v kasační stížnosti jako adresu pro doručování, nebo na adrese, kterou uvedla Policie České republiky jako její poslední známou adresu pobytu (K U. 35/28, P. 10, u P. K. T.).

Policie České republiky přípisem ze dne 17. 2. 2011 sdělila, že přízemní rodinný dům na adrese K U. 35/28, P. 10 je podle sousedky od podzimu roku 2010 neobydlený. V přípisu ze dne 28. 2. 2011 Policie České republiky uvedla, že N. T. N. D., která bydlí v bytě č. 8 na adrese U P. 2, P. 7, je v současné době ve Vietnamu a v bytě nebyl nikdo zastižen. Sousedka z bytu č. 7 L. T. H. T., nar. X., stěžovatelku nezná a neví o tom, že by byla ve vedlejším bytě ubytována. Policie České republiky uzavřela, že současný pobyt stěžovatelky se nepodařilo zjistit.

Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 9. 3. 2011, č. j. 4 Azs 36/2010 - 84, ustanovil stěžovatelce opatrovníka Sdružení občanů zabývajících se emigranty.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu *soud řízení zastaví, žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil*.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka je podle evidence žalovaného k pobytu hlášena v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, které však dne 22. 10. 2009 opustila, aniž udala novou adresu místa pobytu. Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla adresu pro doručování U P. 2, P. 7, u N. T. N. D., na této adrese se však nezdržuje. Podle sdělení Policie České republiky byla stěžovatelka k pobytu hlášena na adrese K U. 35/28, P. 10, u P. K. T., ovšem ani v tomto místě nepobývá.

Z obsahu soudního spisu je tedy zřejmé, že stěžovatelka se nezdržuje v místě hlášeného pobytu, ani v místě, které označila v kasační stížnosti, přičemž změnu místa pobytu ani jakoukoliv jinou adresu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámila.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu